

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/199/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108212253
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5108212253.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci v právnej veci navrhovateľky: Mgr. L. S., rod. S., nar. XX.X.XXXX, bytom G. č. XXX, právne zastúpená JUDr. Teréziou Krohovou, advokátkou so sídlom T. XXX/XX, Z., proti odporcovi: L. W., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/X, Z.-O., právne zastúpený JUDr. Genovévou Hlásnikovou, advokátkou so sídlom J. P. XX, Z., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/82/2008-581 zo dňa 27. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/82/2008-594 zo dňa 16. januára 2014 takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu spolu s opravným uznesením z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky hnuiteľné veci: 1 ks Práčka Whirlpool 398,32 eur, 2 ks komody 132,77 eur, 2ks skrinka Lidl 33,19 eur, 1 ks mikrovlnka MORA 199,16 eur, teda hnuiteľné veci v hodnote 763,44 eur. Prikázal do výlučného vlastníctva odporcu hnuiteľné veci: 1 ks fotoaparát NIKON 1378,17 eur, 1 ks Video kamera Canon 331,94 eur, 1 ks Chladnička Elektrolux ERB 3442 630,35 eur, 1 ks Notebook ACER 1356,83 eur, 1 ks kancelárske kožené kreslo 232,35 eur, teda hnuiteľné veci v hodnote 3.929,65 eur (I.). Odporca sa stal preberateľom dlhu zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č. 001/054839/05-002/000 zo dňa 22.6.2005 poskytnutého veriteľom VÚB banka a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155, so zostatkom úveru ku dňu 6.11.2013 vo výške 66.246,12 eur (II.). Navrhovateľka zaviazala povinnosťou na vyrovnanie hodnoty takto rozdeleného majetku z BSM účastníkov zaplatiť odporcovi sumu 98.339,98 eur (slovom deväťdesiatosem tisíc tridsať deväť eur deväťdesiatosem centov) v lehote do 180 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (III.). Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu v Žiline súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 1.831 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (V.). Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu v Žiline súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 1.831 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (VI.).

Pri rozhodovaní o vyporiadaní v časti prikázania jednotlivých vecí existujúcich v čase rozhodovania súdu do vlastníctva účastníkov a z hľadiska účelnosti využitia vecí a užívania týchto vecí po rozvoze prikázal tak navrhovateľke veci hnuiteľné spolu v hodnote 763,44 eur, majetkovú hodnotu vo výške 96.100 eur titulom vnesených investícií, prijaté splátky pôžičky BSM po rozvoze vo výške 12.059,12 eur ako aj zostatok finančných prostriedkov na jej účte v sume 1.344,10 eur. Odporcovi prikázal hnuiteľné veci spolu v hodnote 3.929,65 eur; zostatok finančných prostriedkov na bežnom účte v sume 398 eur + podnikateľský účet v sume 657,37 eur, vyplatená kúpna cena za vozidlo 5.974,90 eur, prijaté splátky pôžičky v sume 856,40 eur. Spolu teda celková masa majetku v BSM (hnuiteľné veci a aktíva) predstavuje sumu 122.082,98 eur a hodnota pasív sumu 98.229,63 eur. Vychádzajúc z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké (§ 150 Občianskeho zákonníka) teda podiel oboch účastníkov predstavuje sumu

61.041,49 eur. Navrhovateľke boli prikázané hnuiteľné veci a aktíva spolu v hodnote 110.266,66 eur (teda o 49.225,17 eur viac z prislúchajúceho podielu 61.041,49 eur) a odporcovi boli prikázané hnuiteľné veci spolu v hodnote 11.816,32 eur (teda o 49.225,17 eur menej z prislúchajúceho podielu 61.041,49 eur). Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom vyporiadania boli aj záväzky, ktoré vznikli počas trvania manželstva teda pasíva predstavujú spoločne sumu 98.229,63 eur (istina úveru zostatok k 06.11.2013 v sume 66.246,12 eur, ktorej preberateľom sa stal odporca + splátky úveru a prísľušenstva od 26.06.2007 do 01.11.2013 v sume 31.983,51 eur, ktoré hradil doposiaľ odporca). Zostatok istiny úveru 66.246,12 eur, ktorý prevzal odporca a teda podiel každého z nich na polovicu predstavuje sumu 33.123,06 eur, ktorú by mala navrhovateľka vyplatiť odporcovi a zároveň súd započítal doposiaľ uhradené platby zo strany odporcu v sume na ňu pripadajúci. Preto pri konečnom vyporiadanané BSM hnuiteľných vecí a pasív na vyrovnanie podielov výsledná suma finančného vyrovnaní predstavuje sumu 98.339,98 eur (49.225,17 + 33.123,06 + 15.991,75) a túto sumu je potrebné považovať za peňažnú hodnotu, ktorú je povinná navrhovateľka z titulu vyporiadaneho majetku (aktíva a pasíva) vyplatiť odporcovi.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie navrhovateľka. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že súd pri rozhodovaní nesledoval účelnosť vyporiadania BSM. Pri výklade a použití ust. § 150 Občianskeho zákonníka musí súd vychádzať z okolností konkrétneho prípadu a snažiť sa o to, aby súdne rozhodnutie, ktorým sa vyporiadava BSM, upravilo v rámci danom platnými zákonnými ustanoveniami majetkové vzťahy medzi nimi čo najúčelnejšie a v súlade so záujmami spoločnosti. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 03.09.2002 sp. zn. 22 Cdo 264/2001 podľa ktorého veci zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sa majú medzi rozvedených manželov rozdeliť tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie jeho podielu, bola pokiaľ možno čo najnižšia, keďže niekedy nie je možné alebo účelné rozdeliť spoločné veci medzi manželov podľa veľkosti ich podielov. Nepovažovala rozhodnutie po vecnej a právnej stránke za správne a dostatočne presvedčivé. Napadnutému rozhodnutiu vyčítala i jeho nepreskúmateľnosť z dôvodu neodôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdom v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Rozdelenie majetku z BSM účastníkov konania nezodpovedá zásadám vyporiadania. Uviedla, že rozhodnutie súdu sa javí ako rozporuplné, pokiaľ súd na jednej strane spochybňuje jej schopnosť splácať úver a na druhej strane ju zaviazuje povinnosťou vyplatiť odporcovi sumu 98.339,98 eur s odôvodnením, že je už dlhodobo zrejme, že bude povinná poskytnúť finančné vyrovnanie odporcovi, a teda bolo do od nej primerané požadovať vytvorenie si náležitej finančnej rezervy na riadne a včasné splnenie budúcej povinnosti. Uvedený argument nie je možné stotožniť so skutočným stavom veci, pokiaľ mohla vychádzať skôr z tej skutočnosti, že povinnosť splácať úver bude prisúdená jej, a to vzhľadom na to, že užíva nehnuteľnosť, na ktorej výstavbu boli prostriedky z úveru použité. Ak podľa rozhodnutia súdu vyporiadací podiel, ktorý má zaplatiť odporcovi, pozostáva zo sumy 49.225,17 eur (z toho suma 48.050,- eur zodpovedá polovici sumy investícií), 33.123,06 (zodpovedá polovici zostatku istiny úveru) a 15.991,75 eur (z toho suma 4.720,96 eur zodpovedá polovici istiny splatenej na úvere odporcom po rozvode manželstva), potom bola súdom duplicitne zaviazaná na úhradu sumy 33.123,06 eur. Suma 33.123,06 eur by z hľadiska povahy majetkovej hodnoty, ktorú jej súd prikázal ako vnesené investície do jej vlastného majetku, mala byť už v tejto zohľadnená. Vyporiadací podiel potom o predmetnú sumu bezdôvodne navýšil. Rodinný dom súp. č. XXX, do ktorého boli vložené investície zo spoločných prostriedkov na realizáciu prístavby, nadstavby a stavebných úprav je predmetom podielového spoluvlastníctva navrhovateľky a jej rodičov, pričom spoluvlastnícky podiel rodičov predstavuje 3 samotnej navrhovateľky 1 . Pokiaľ súd uvádza, že išlo o investíciu vloženú do predmetnej nehnuteľnosti, potom v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR zo 17.09.1971, sp. zn. 2 Cz 52/1971, R 6/1972, nemožno tvrdiť, že medzi účastníkmi konania a rodičmi navrhovateľky nevznikol žiaden právny vzťah. Vo vzťahu k rodičom navrhovateľky sú účastníci konania veriteľmi, ktorým patrí pohľadávka v súvislosti s investíciou do ich spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 3 . Súd sa na str. 9 napadnutého rozsudku zmieňuje o prístavbe a nadstavbe samostatnej bytovej jednotky. Vo svojom rozhodnutí sa mal vysporiadať aj s existenciou tejto samostatnej bytovej jednotky, čo však neurobil a odôvodnenie rozsudku tak zakladá vecnú nepreskúmateľnosť samotného rozhodnutia a má za následok odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom. Z rozhodnutia súdu nie je zrejme z akých dôkazov vychádzal a z akých dôkazov mal preukázané, že hnuiteľné veci zostali v spoločnej domácnosti účastníkov konania a ktoré hnuiteľné veci si druhý z manželov po odchode zobral. V tejto súvislosti možno opätovne uviesť, že ide o nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu. Súd do spoločného majetku nezaradil v návrhu označené hnuiteľné veci pod položkami 14 až 20, a to z dôvodu, že tieto uvádzala ako dar a podľa názoru súdu ide o veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe iba jedného z manželov. Uviedla, že s ohľadom na povahu bezpodielového spoluvlastníctva nie

je možné darovanie medzi manželmi navzájom ohľadne tých vecí, ktoré patria do tohto spoluvlastníctva. Darovanie medzi manželmi je možné, len ak ide o dar z výlučného majetku manžela. Ak ide o vec, ktorá bola kúpená za trvania manželstva a niektorý z manželov ju skutočne neužíva, zostáva táto vec v spoluvlastníctve oboch manželov, aj keby svojou povahou mohla slúžiť len jednému z nich. Aby bola vec z toho dôvodu vylúčená z BSM, musí spĺňať podmienku, že ide vec, ktorá má a môže slúžiť výlučne výkonu povolania len jedného z manželov a ktorá zároveň skutočne slúži výlučne len jednému z manželov a keď ju potrebuje len jeden z manželov. Vzhľadom na uvedené tvrdila, že súd vec nesprávne právne posúdil. Súd v rámci dokazovania nevykonal ňou navrhnutý dôkaz, aby odporca v konaní predložil výpis z VÚB banka a.s. flexibiznis účet č. 2154229851/0200 na meno L. W. VIVID ku dňu zániku BSM, z ktorého bude jednoznačne vyplývať zostatok na účte k rozhodujúcemu dňu zániku BSM. Vyjadrila názor, že objektívne vyhodnotenie jej schopnosti pokračovať v splácaní úveru malo byť podkladom pre rozhodnutie súdu o tom, kto sa stane preberateľom úveru. Pokiaľ ide o vyporiadanie splatnej časti dlhu (vrátane úrokov) do 31.10.2013 a neuhradeného neúročného dlhu, dala do pozornosti, že z úhrad, ktoré boli odporcom do 31.10.2013 vykonané a z potvrdenia banky o zostatku istiny úveru vyplýva, že odporca po rozvoze za obdobie rokov 2007 až 2013 na istine vyplácal celkovo 9.441,93 eur a na úrokoch sumu 21.900,55 eur. Ju pritom súd zaviazal na vyplatenie polovice z tejto sumy odporcovi, ktorá v prípade úrokov predstavuje sumu 10.950,27 eur. Napriek tejto výške prirastajúcich úrokov súd úroky v súvislosti s neuhradenou časťou dlhu už nezohľadnil.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) ah) O.s.p. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. K tomuto aspektu základného práva na súdnu ochranu Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol: "Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky predovšetkým zobral do úvahy, že táto namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu, ktoré zohráva v demokratickej spoločnosti natoľko závažnú úlohu, že pri rozhodovaní o podmienkach jeho uplatnenia neprichádzajú zo strany súdov do úvahy zužujúci výklad a ani také interpretačné postupy pri výklade procesných predpisov, ktorých následkom by mohlo byť jeho neodôvodnené, prípadne svojvoľné obmedzenie alebo odňatie. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvoľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvoľe sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval

príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/0, z 13. marca 2003)."

V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku. Rozhodnutie súdu môže byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzí po skutkovej stránke predmet konania a následne podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal. Musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu. Závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. Ak rozhodnutie súdu nemá uvedené náležitosti, je nepreskúmateľné.

V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním (§ 144 Občianskeho zákonníka). Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný (§ 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 Občianskeho zákonníka).

Je potrebné pripomenúť, že konanie o vyporiadanie BSM sa síce začína len na návrh niektorého z účastníkov, súd však nie je týmto návrhom viazaný ani pokiaľ ide o rozsah BSM, ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania.

Pri určení spôsobu vyporiadania BSM je potrebné vychádzať zo zásady upravenej ustálenou judikatúrou (napr. rozsudok NS ČR 22 Cdo 264/01), podľa ktorej sa majú veci pri vyporiadaní rozdeliť tak, aby suma na finančné vyrovnanie bola čo najmenšia.

V danom prípade, podľa názoru krajského súdu bolo možné dosiahnuť aj nižšiu sumu na finančné vyrovnanie.

Súd vychádzajúc zo zásady, že veci pri vyporiadaní sa majú deliť a nie prikázať len jednému spoluvlastníkovi a že sa majú rozdeliť tak, aby suma na výplatu finančného rozdielu bola čo najmenšia.

Podľa názoru krajského súdu sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadalo skutočnosťou, prečo zaviazal na úhradu zostatku úveru odporcu. Z odôvodnenia okresného súdu nie je zrejmé prečo sa stal odporca preberateľom dlhu zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č. 001/054839/05-002/000 zo dňa 22.6.2005 poskytnutého veriteľom VUB banka a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155, so zostatkom úveru ku dňu 6.11.2013 vo výške 66.246,12 eur, vzhľadom na skutočnosť, že úver bol poskytnutý za účelom zmeny dokončenej stavby, a to prístavba rodinného domu súp. č. XXX, katastrálne územie G. (v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky). Veci sa majú rozdeliť tak, aby suma na výplatu bola čo najnižšia, ak majetkové pomery účastníka nie sú na finančné vyrovnanie

priaznivé. Čo sa týka spoločných dlhov, tieto možno v rámci BSM vyporiadať medzi účastníkmi pri tzv. širšom vyporiadaní BSM, kedy súd pri existencii aktív rozhoduje o ďalšom výlučnom majiteľovi toho ktorého majetku, prípadnej povinnosti výplaty ako aj osobe preberajúcej ten ktorý záväzok. Určenie osoby preberajúcej záväzok je úpravou vnútorných vzťahov spoludlžníkov, ktorí v prípade manželov majú spravidla solidárne postavenie. Namiesto pôvodného vzájomného postavenia spoludlžníkov, ktoré v konečnom dôsledku spravidla zaťažuje každého dlžníka polovicou dlhu, tu súd zmení vnútorné pomery podielov exmanželov na spoločnom dlhu, čím zodpovedajúcim spôsobom zohľadní nové pomery na strane aktív. Zmyslom takéhoto postupu je racionalizácia vzájomných právnych vzťahov exmanželov. Zahŕnutie pasív do vyporiadania BSM je teda odôvodnené praktickým hľadiskom spočívajúcim v takom usporiadaní vzájomných právnych vzťahov, ktoré v čo najväčšom rozsahu eliminuje možnosť vzniku ďalších vzájomných právnych vzťahov a z nich vyplývajúcich ďalších sporov medzi exmanželmi. Z uvedeného vyplýva, že vyporiadanie pasív BSM (zmena vnútorných vzťahov dlžníkov) je úzko späté s novými vlastníckymi pomermi k aktívam. Samo o sebe význam nemá, pretože bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov, ktoré sú dané či už zmluvou alebo zo zákona, a ktorých vzájomné vysporiadanie je naďalej zachované zákonom (napr. právo postihu pri solidárnom záväzku).

Odvolací súd zdôrazňuje, že je nutné rozlišovať prípady, kedy sa zo spoločných prostriedkov investovalo do oddeleného majetku jedného z manželov a kedy sa zo spoločných prostriedkov investovalo do majetku tretích osôb. Vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká vlastníčkovi bezdôvodné obohatenie (takisto v rozsahu zhodnotenia nehnuteľnosti). Nejedná sa teda o nárok na vyporiadanie investícií na oddelený majetok jedného z účastníkov v rámci vyporiadania BSM, ale o vyporiadanie ich pohľadávok voči tretím osobám. V danom prípade účastníci zhodnotili majetok navrhovateľky, ktorá je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti spolu so svojimi rodičmi. Okresný súd rozhodol síce v odôvodnení poukázal na spoluvlastnícky vzťah k navrhovateľke a jej rodičov k zhodnotenej nehnuteľnosti, z odôvodnenia však nijako nevyplýva, v akom postavení je odporca.

Pokiaľ súd v odôvodnení do spoločného majetku nezaradil v návrhu označené hnuiteľné veci pod položkami 14 až 20, a to z dôvodu, že tieto uvádzala ako dar a podľa názoru súdu ide o veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe iba jedného z manželov, krajskému súdu nie je zrejmé či sa v danom prípade jedná o dar z výlučného majetku jedného z manželov. Vzhľadom na povahu bezpodielového spoluvlastníctva nie je možné darovanie medzi manželmi, a preto bude potrebné opätovne posúdiť uvedené položky vzhľadom na skutočnosť či sa jedná o dar z výlučného majetku jedného z manželov.

Odvolaciu námietku navrhovateľky, že z rozhodnutia súdu nie je zrejmé z akých dôkazov vychádzal a z akých dôkazov mal preukázané, že hnuiteľné veci zostali v spoločnej domácnosti účastníkov konania a ktoré hnuiteľné veci si druhý z manželov po odchode zobral nie je dôvodné. Okresný súd hnuiteľné veci zaradil do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a rozdelil ich tak, akému účelu mohli naďalej slúžiť, ktoré zostali v rodinnom dome, kde mali vytvorenú spoločnú domácnosť a ktorú si druhý z manželov po odchode zobral. Existencia týchto vecí bola preukázaná jednak vyjadreniami samotných účastníkov, dôkazmi o ich nadobudnutí ako i vyjadrením k ich zostatkovej hodnote.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z § 157 ods. 2. Z tohto hľadiska odvolací súd považoval odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku prvostupňového súdu za nepreskúmateľné, t.j. postihnuté vadou podraditeľnou pod ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Uvedená skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

Na základe uvedených skutočností krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu spolu s opravným uznesením zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou prvostupňového súdu bude vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bolo jeho rozhodnutie preskúmateľné, aby bolo z neho zrejmé, akými úvahami sa riadil a z akých dôkazov vychádzal pri rozhodovaní. Podľa ust. § 226 O.s.p., keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nieje prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.